

кои автори тя е най-старото хайдушко сборище у нас. Като такава сборище тя е позната на многобройните хайдушки дружини. Тук са били и Бойчо войвода, и Калъчлията, и Георги Трънкин, и Панайот Хитов, и Хаджи Димитър. Като известно средишно място, почти еднакво отдалечено от Сливен, Котел и Елена, тя е избрана като краен пункт за четата на Хаджи Димитър и Стефан Караджа. Тук четниците е трябвало да се съединят с момците на Гунчо войвода и провъзгласят независимостта на страната. Тук наоколо е разгромен и последният остатък от четата — 14 откъснали се четници. Дълго време почти забравена, днес Агликина поляна отново възвръща славата си на прославено хайдушко сборище. Днес монолитен гранитен блок напомня за нейното историческо значение.

По маркировката на маршрута Ком—Емине продължаваме на Запад. Навлизаме в гъста стара гора — Темната гора. На времето непроходима, без пътища, е била сигурна закрила на хайдутите, но днес вече значително оредяла, до голяма степен загубила съдържанието на своето наименование. След продължително вървене пред нас се изправя друг хайдушки първенец — Чумерна. Със своите 1536 м. той е най-високият връх в Сливенски окръг.

Връх Чумерна също предлага много изгледи към хайдушки местности. На изток се забелязва Хайдушка поляна, а зад нея се провира пътят Елена — Твърдица, място на хайдушки засади. В далечината се тъмнеят планински масиви, скрили в себе си много хайдушки местности — Кръстата локва, Бели бук и др.

Отправим ли поглед на юг, ще видим лъкатушната ивица на р. Тунджа. Днес полетата около нея са обработени, но някога те са били покрити с гъсти гори-ормани, убежище на хайдутите. Зад нея е Средна гора — посестрима на Стара планина в хайдушкото движение.

Започнал с мислите на П. Хитов, ще ми се да завърша пак с неговите думи от така ценната му книга „Моето пътуване по Стара планина“: „Като дойдеш на Чумерна, то